

KAAI
THEATER

PIETER DE BUYSSER / ROBIN
& ARCHA THEATER
The After Party

7/02/2018 • 20:30 • Kaaitheater

theatre • 75 min. • in French and Czech (surt. in Dutch, French and English)

nl/ De burcht van Praag, 5 uur 's ochtends. De nog door Václav Havel aangestelde ceremoniemeester ontdekt onder de vergadertafel een slapende EU-commissaris. Er is hier duidelijk één en ander uit de hand gelopen – maar wat als dit de ochtend is waarin één en ander ook wonderlijk goed loopt? Pieter De Buysser brengt een toneelspel over edelmoedigheid en magie, over menselijk falen en het ochtendgloren van de politiek. Wat betekent Václav Havels nalatenschap voor het Europa van vandaag? Kan de geest van een oud-president inspireren tot een nieuw bondgenootschap? Hoe zou het landschap van Adam en Eva eruitzien in de hedendaagse politieke context? Zou dit revolutionaire koppel nu zelf de sprong wagen om uit het ouderwetse 'paradijs' te ontsnappen?

- Het voorbije seizoen speelde schrijver en acteur Pieter De Buysser zijn honderste *Book Burning* in de Kaaistudio's. Ook presenteerden we zijn planetariumvoorstelling *The Tip of the Tongue* (2017), samen met het Kunstenfestivaldesarts.

fr/ Le Château de Prague, cinq heures du matin. Le maître de cérémonie, encore embauché sous la présidence de Václav Havel, découvre un commissaire européen endormi sous la table de conférence. Il y a de toute évidence eu dérapage. Et s'il s'agissait d'une matinée durant laquelle certaines choses se passaient miraculeusement bien ? Pieter De Buysser présente un spectacle sur la générosité et la magie, l'échec humain et l'aube de la politique. Pendant ce spectacle, il soulève différentes questions : que signifie l'héritage de Václav Havel pour l'Europe d'aujourd'hui ? L'esprit d'un ancien président peut-il inspirer une nouvelle alliance ? À quoi ressemblerait le paysage d'Adam et Ève dans le contexte politique d'aujourd'hui ? Ce couple révolutionnaire oserait-il aujourd'hui faire le saut pour échapper au « paradis » obsolète ?

- La saison passée, l'écrivain et acteur Pieter De Buysser a donné la centième représentation de *Book Burning* aux Kaaistudio's. Nous avons également présenté son spectacle au planétarium, *The Tip of the Tongue* (2017), en partenariat avec le Kunstenfestivaldesarts.

en/ Prague Castle, 5 AM. The master of ceremonies appointed by Václav Havel finds an EU commissioner asleep under the conference table. Things clearly got out of hand, but what if this is the morning when things turn out for the best? Pieter De Buysser presents a play about magnanimity and magic, about human failings and the glorious dawn of politics. What is the significance of Václav Havel's legacy for Europe today? Might the spirit of the former president inspire a new alliance? What would the landscape of Adam and Eve look like in the contemporary political context? Would this revolutionary couple now take the plunge themselves to escape from the old-fashioned 'paradise'?

- Over the last season, author and actor Pieter De Buysser performed his hundredth *Book Burning* at the Kaaistudios. We also presented his planetarium performance *The Tip of the Tongue* (2017) in cooperation with the Kunstenfestivaldesarts.

credits

text, direction Pieter De Buysser | **with** Christelle Cornil, Vladimír Javorský | **dramaturgy** Esther Severi (Kaaitheater) | **set design** Herman Sorgeloos | **costumes** Anne-Catherine Kunz | **translation** Magda de Bruin Hüblová (Czech), Miles O'Shea (English), Martine Bom (French) | **production, presentation** Kaaitheater (Brussels), Archa Theater Prague, ROBIN (Brussels) | A House on Fire presentation with the support of the Culture Programme of the European Union | **support** Flanders Literature/Vlaams Fonds voor de Letteren | ROBIN is **funded by** the Flemish Authorities and the VGC in Brussels

OVER *THE AFTER PARTY*

door Pieter De Buysser

Dit is geen eerbetoon aan Vaclav Havel in het bijzonder. Geen uitnodiging voor een nostalgische trip naar het tijdperk van een goede oude president. Het is een eerbetoon aan een mogelijkheden-politiek. En Havel heeft daar een meer dan ooit betekenisvolle invulling aan gegeven. Als geëngageerd burger is hij door een samenloop van omstandigheden president geworden. Hij is een geestig, scherp, onconventioneel en speels schrijver. Met een ongemakkelijke lichtheid speurt hij - de tonelist- naar iets wat hij koppig "de waarheid" blijft noemen. Zijn werk is ontstaan onder een totalitair communisme.

Havel experimenteerde en verkende de vraag wat het betekent om in de waarheid te leven, terwijl je door leugens omgeven wordt. Hij ontmaskerde vrolijk, scherpzinnig -en tegelijk zwaar beschadigd- de totalitaire ideologie van zijn tijd. Hij heeft ondervonden dat proberen in de waarheid te leven pijnlijke gevolgen kan hebben. Het totalitaire communisme blonk uit in wreedheid om tegenstanders fataal te breken.

Er zijn enkele opvallende parallellen met vandaag. Belangrijke verschillen ook, zeker, maar zijn analyse van hoe een ideologie te werk gaat, wordt steeds meer herkenbaar. De ideologie, de taal en de werking van het totalitaire communisme blijkt nogal wat parallellen te hebben met de werking van onze neoliberale utopie.

"Ideologie in een specifieke manier om je tot de wereld te verhouden. Het biedt mensen de illusie van een identiteit, een waardigheid en een moreel besef, en dat maakt het dan ook zoveel makkelijker om je daar dan ook vanaf te maken." Dertig jaar geleden waarschuwde Havel de overwinnaars van de Koude Oorlog "dat ze onvermijdelijk zullen gaan gelijken op hun net verslagen tegenstanders, veel meer dan iemand nu al in staat is toe te geven of in te beelden." Havel zelf is zelfs al op zijn oude tegenstanders gaan lijken. Hij was maar net president geworden of hij sloot aan bij Bush om Irak binnen te vallen. Wat mij interesseert is hoe hij ideologieën ontmantelt. Havel leverde niet alleen een scherpe diagnose van politieke pathologieën, hij tekende verschillende mogelijkheden van verzet. Hij schetste "een soort rudimentaire prefiguratie, een symbolisch model, van de meer betekenisvolle politieke structuren die ooit een model kunnen worden van een nieuwe samenleving." De twee grote politieke filosofieën van de 20ste eeuw, het socialisme en het kapitalisme, zijn twee fundamenteel materialistische filosofieën, met de economie als begin – en eindpunt. Dat zijn de twee benen waarmee de 20 eeuw haar catastrofes is in gemarcheerd. De 21ste eeuw heeft een andere soort poot nodig, een geestige, spirituele, wetenschappelijke, magische, waarheidliebende, poëtische, speelse, nuchtere, mythische... Havel is daar al mee aan de slag gegaan. Hij deed dat baldadig en vrijpostig, in een voortdurend poging om "in de waarheid te leven".

Dat leidt onherroepelijk tot komische situaties. Maar het is dan wel een komedie die haar eigen inzet niet ironiseert.

Dat vind ik inspirerend. Een stuk als een vitaal-melancholische hold-up op een komedie.

Catastrophes genoeg. Ik ben geïnteresseerd in de "anastrophe".

Een anastrophe is een gebeurtenis die op ons inhakt waarna alles verrassend goed komt.

Ik zou er niet op rekenen.

Maar er wel plaats voor maken.

ON *THE AFTER PARTY*

by Pieter De Buysser

This is not a tribute to Václav Havel in particular. No invitation to a nostalgic trip to the era of a good old president. But it seems nowadays important for EU countries to remember it is possible that a man like him can also become president of a country. It is a tribute to a real-possibility-politics. And Havel has given meaning to this more than ever before. As a committed citizen, he has become president through a combination of circumstances. He is a witty, sharp, unconventional and playful writer.

With an uneasy lightness, he – the tonalist – searches for something he stubbornly calls ‘the truth’. His work originated under a totalitarian communism. Havel experimented with and explored the question of what it means to live in the truth while being surrounded by lies. He unmasked cheerfully, sharply – and at the same time heavily damaged – the totalitarian ideology of his time. He has found that trying to live in the truth can have painful consequences. Totalitarian communism excelled in cruelty to break opponents fatally.

There are some striking parallels with today. Important differences too, certainly, but his analysis of how an ideology works is becoming more and more recognizable. The ideology, the language and the working of totalitarian communism seems to have some parallels with the workings of our neo-liberal utopia.

‘Ideology is a specific way to relate to the world. It offers people the illusion of an identity, a dignity and a moral sense, and that makes it so much easier to lose it all.’

Thirty years ago, Havel warned the victors of the Cold War ‘that they will inevitably resemble their newly defeated opponents, much more than anyone is able to admit or imagine.’ Havel himself had even started to look like his old opponents. He had just become president and was already with Bush to invade Iraq. What interests me is how he dismantles ideologies. Havel not only provided a sharp diagnosis of political pathologies, he drew various possibilities of resistance. He sketched ‘a kind of rudimentary prefiguration, a symbolic model, of the more meaningful political structures that could ever become a model of a new society.’ The two great political philosophies of the 20th century, socialism and capitalism, are two fundamentally materialistic philosophies, with the economy as the start and end point. These are the two legs with which the 20th century has marched to its catastrophes. The 21st century needs a different kind of leg, one that is witty, spiritual, scientific, magical, truthful, poetic, playful, sober, mythical... Havel had already started working on this. He did it in a manner that was rowdy and bold, in a constant attempt to ‘live in the truth’.

That irrevocably leads to comical situations.

But it is a comedy that does not ironize its own stake.

I find that inspiring. A piece like a vitalistic-melancholic hold-up on a comedy.

Catastrophes enough. I am interested in the ‘anastrophe’.

An anastrophe is an event that hacks upon us to us after which everything turns out surprisingly well.

I would not count on it.

But I do make room for it.